

خرد چیست و هر آنچه باید در موردش بدانید

خرد «درک امر درست همراه با قضاوت مطلوب هنگام عمل است». البته که اخلاقیات نیز مهم‌اند؛ اما وقتی خرد این‌طور تعریف می‌شود که «هر نوع اقدامی که مسئولیت عواقبش را بپذیرد»، می‌توان دید که اخلاق هم با خرد، به صورت موازی همراه خواهد بود. در این‌جا برخی از روش‌های افزایش خرد در شرایط کنونی را آورده ایم که تمام چیزی است که باید بدانید:

۱. ابزارها را به خدمت بگیرید، نه این‌که در خدمت آن‌ها باشید

به نظر می‌رسد در زندگی حرفه‌ای ما هرکس باید شیوه‌ی خودش را اختراع کند. چارچوب‌های کاری، فرآیندها، رویکردها و نقطه نظرات فراوانند. هر یک از آن‌ها آن‌قدر با هم اشتراک دارند که آشنا به نظر می‌رسند و آن‌قدر تفاوت دارند که گیج می‌شویم. علم روند خودش را در پیش می‌گیرد؛ اما همه‌ی آن‌ها در اصول مرکزی مشابهی با توالی یکسان، اشتراک دارند. حقیقت این است که تنها چند فرآیند برای خلق کردن، برای ساختن و برای سنجش در جهان وجود دارد و تمام انواع آن‌ها قابل اقتباس هستند. هدف شما باید این باشد که یاد بگیرید چطور همه‌ی آن‌ها را کاربردی ببینید، نقششان در رسیدن به اهدافتان را ارزیابی کنید، و بتوانید درک عمیق و کافی از آن‌ها داشته باشید تا در زمان لازم آن‌ها را به خدمت بگیرید. در غیر این صورت، اسیر چارچوب این فرآیندها می‌شوید بدون این‌که واقعاً بر آن‌ها تسلط داشته و آن‌ها را از آن خود کنید.

۲. مسئولیت یادگیری را به دیگران نسپارید

همان‌طور که می‌توان اصول کلی را در روش‌های مختلف آموخت، دیدن الگوها و اصول سازماندهی در مسائل پیچیده را هم می‌توان یاد گرفت. و همیشه‌ی همیشه‌ی چیز باارزشی در طرف دیگر وجود دارد. مشکلات پیچیده، دستورالعمل‌های پیچیده، روابط پیچیده، همگی در برابر اقدام به مشاهده رنگ می‌بازند. نکته‌ی مهم در مورد خرد این است که هرگز نباید مسئولیت یادگیری را به دیگری بسپارید. به همین ترتیب، وظیفه‌ی گره‌گشایی را هم نباید از دوش خود بردارید؛ چراکه بصیرت در همین‌جا نهفته است. مسائل غیر قابل حل، نوید داده‌های بزرگی را می‌دهند؛ اما اغلب اوقات فقط توانایی توجه عمیق به جزئیات لازم است، سپس آن‌قدر به عقب برگردید تا بخشی از مسئله به حد کافی روشن شده و نظام بزرگتری از دل آن بیرون بیاید.

۳. به دنبال کفایت باشید، نه کارآیی

هرگز فراموش نخواهم کرد که معلم سوارکاری‌ام در مورد مدیریت یک اسب چه می‌گفت: «انجام دادن حداقل کار ممکن، و حداکثر کار لازم». به نظرم این تعریف «زیبایی» هم باشد. طبیعت نیز همین قوانین را دارد، یعنی برای تحقق اهدافش تا حد نیاز گام برمی‌دارد، نه بیشتر. هیچ‌وقت چیز اضافی در طبیعت وجود ندارد. از سوی دیگر در فرهنگ خودمان، به نظر می‌رسد ما همواره از حد مجاز تخطی می‌کنیم، برای مثال در مورد غذا، پول و چیزهای دیگر اگر می‌توانستیم با منابع کافی زندگی کنیم، زندگیمان بسیار متفاوت و شاید شادتر بود.

۴. تفاوت‌ها را دریابید

برخی برای تأمل و برخی برای عمل کردن مناسبند. برخی برای گوش دادن و برخی برای حرف زدن. برخی برای گرفتن تصمیم و برخی برای ارائه دادن. پیدا کردن این ریتم‌ها و احساس راحتی با آن‌ها، شوق‌انگیز و بسیار سازنده است. کلید این معما، تشخیص تفاوت‌هاست.

۵. به ندای درونی خود گوش دهید

لبریز از کنجاوی، دارای هدف روشن، کم حرف، سرشار از خلاقیت، و در عمل محتاط باشید.

